

ԿԱԽԱՐԴԸ

Գործումած տխրալ մը կամ դէշ կար
դարձութիւն մը ուրիշ տխրանքու զտ
կը բանայ միշտ մը ցորայտի մըր ազգա
յին դործոյ դեկը իրենց ձեռքերու
մէջ կը լարանայնելու պարտաւորութիւն
ունենցող եկեղանակաւոր անձնութեալ
հողավ չէն բարիք իրենց պաշտօնի
պէտք չէ զարմանալ երբեք սր օտա
դործիչները շահագործման պատարտ
դայաւ մը գտնենք մեր մէջ ։

ԵՒ ԻՒՐ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

ԵՒ ԻՒՐ ԳՐԱԿԱՆ ՈՒԹԻՒՆԸ

* * *

Օտանեղեկն՝ Օտմ. մեծագույն կայսրն
Թեան ծագումն շատ առաջ կը գործա-
ռւէր, սակայն, զբաղան արտադրութիւն
գրեթէ անծանօթ են այնչափ որ իրարեւոր
կենտրոնութիւն մը կամ զրական երեսն
չէ ձեռք բերուած ու տնտեսւած։ Բոյն
զուէ Օղու Խանի գործածն իւր թիւի բլլ
ինչպէս որ Սուլթան Օսման Ա. ի քաջ
հայրն Ելիօղլու Կադի իրեն գրած առաջ
շատական գրութիւնն որ միջ իւր զրէս

Նաճիկ և Էդմիլդ պէյլի ժիր հետեւող-ներն թուրք լեզուն և իր դպրութիւնն այժման ճաշարատուր վիճակին վերածե- են, այնպէս որ այսօր ամեն եւրոպական հեղեղնախաթիւնն բաւական դիւրութեամբ կարելի է թարգմանուիլ, «Մալմաթի» և այլ թուրք թերթներուն սահուն լեզուն կրնամք որդեկ թէ՛ օտաններէն որքան կոտորած է ու պիտի կոտուի: Երբեմն «Խո- շիւստան» լաւեղ համար: Նորթի թէ՛ նախը- յադուր իրարէն միշտապա իշէ Եգիպտոս- ամէնշխանի էփրեար ի թ'տիւն» կրէ:

—•—

(*) Քիչին չաա ալ կը հասկցուի:

ՏԳԹ . Յ . ՄԱՆՏԱԼՃԵԱՆ
Մալկարա , 10 ՍԵպտ . 97

ԵՆԱԳԻՐ

* * *

Հանգուցեալ Օրիորդ Արտէմ Սաղբը
եանի լուգարիւսուորութեան առթիւ փո

